

Η αγωγή του ανθρώπου ξεκινά από την σύλληψη! Εννέα μήνες για υγιή και χαρισματική νέα γενιά! Καλλιγένεια

*Ιωάννα Μαρή, επίτ. Σύμβουλος Επικρατείας, ψυχολόγος, Πρόεδρος της
«Ελληνικής Εταιρείας Προγεννητικής Αγωγής»*

Για να αλλάξουμε τον άνθρωπο πρέπει σωστά να τον αναθρέψουμε εξ απαλών ονύχων, ώστε πρωτίστως να είναι υγιής και εύρωστος κι έπειτα να στραφεί προς τις αξίες, τα ιδανικά και τον πνευματικό τρόπο ζωής. Πώς όμως οι γονείς να αναστήσουν τέτοια υγιή, χαρούμενα και ωραία παιδιά; στο σώμα και στο πνεύμα που θα γίνουν μεγαλώνοντας άξιοι άνθρωποι;

Από τότε να αρχίσουν την ανατροφή τους;

- **9 μήνες πριν από τη γέννησή** ... απαντάει ο Σωκράτης.. Και έτσι πιστεύει και η σύγχρονη επιστήμη, η οποία έχει επαληθεύσει με τα σύγχρονα μέσα της την πανάρχαια γνώση.

Μετά την γέννηση είναι αργά!
Το παιδί που γεννιέται είναι ήδη 9 μηνών!

Αλήθεια κάθε νέος και νέα επιθυμούν να αναστήσουν παιδιά υγιή, έξυπνα και με χαρίσματα. Και κάθε Πολιτεία επιθυμεί, γι' αυτά τα παιδιά που θα αποτελούν τους πολίτες της, το ζωντανό της δυναμικό, να έχουν τα χαρίσματα εκείνα που θα οδηγήσουν το έθνος στην πολιτιστική και πνευματική πρόοδο, τις ανθρωπιστικές αξίες, βάση της ειρήνης και της αρμονίας της ζωής, της ευημερίας της αυτάρκειας. βάση επίσης της ανάπτυξης της επιστήμης και της τέχνης.

Η Σύγχρονη Επιστήμη, σε απόλυτη συμφωνία με την Αρχαιοελληνική φιλοσοφία αλλά και την Πατερική διδασκαλία δίνουν στους νέους και στους πολιτικούς απαντήσεις :

Θεμέλια Υγείας και Χαρισμάτων θέτουν στον άνθρωπο οι εννέα μήνες της ενδομήτριας ζωής.

Στους 9 μήνες της εγκυμοσύνης, από την σύλληψη έως την γέννηση, δομείται στα θεμέλιά του ο άνθρωπος, στο σώμα, τον χαρακτήρα και τον ψυχισμό του.

Τότε μάνα και πατέρας αληθινά **ανασταίνουν** το παιδί τους, διότι τότε όλος ο οργανισμός της νέας ύπαρξης δομείται κι έχουν την δυνατότητα- η φύση τους δίνει αυτές τις δυνάμεις, με τον τρόπο της ζωής τους, να δημιουργήσουν στο νέο πλάσμα συνθήκες υγιούς και αρμονικής διάπλασης και να εγγράψουν **στην κυτταρική του μνήμη, πάντα μέσα από τον τρόπο της συνετής,**

ήρεμης και χαρούμενης ζωής τους, τα πνευματικά ανώτερα χαρίσματα, αληθινές αξίες του ανώτερου ανθρώπου: αυτοπεποίθηση, σοφία, καλοσύνη, αγάπη του εαυτού και του άλλου, ανιδιοτέλεια, αλήθεια, δημιουργική δράση. Τότε μπορούν να του δώσουν επίσης χαρίσματα που θα του επιτρέψουν να συνεχίσει μετά την γέννησή του, ως παιδί και ως ενήλικος, την εξέλιξή του απρόσκοπτα, εύκολα: κι αυτά είναι τα χαρίσματα της αυτοκυριαρχίας, της εργατικότητας, της απουσίας εξαρτήσεων (από τσιγάρο, ακατάλληλο ή υπερβολικό φαγητό, από την ανάγκη κουτσομπολιού, γκρίνιας ή κακολογίας...)

Το κύτταρο έχουν μνήμη. Αν το παιδί είναι ελεύθερο από εγγραφές μέσα του άγχους και αγωνίας, λύπης, μίσους, κακίας κλπ ελαττώματα που μαυρίζουν την ζωή μας και έχουν όλα την πρώτη αρχή τους σε εγγραφές στην κυτταρική μνήμη του εμβρύου κατά την εγκυμοσύνη της μητέρας του, θα είναι ανοικτός μέσα του ο δρόμος της συμπάθειας, της καλοσύνης, της αγάπης και της χαράς, του ειρηνικού και συμβιβαστικού τρόπου ζωής, ακόμη της δημιουργίας και της άσκησης ταλέντων και ιδιοφυίας.

Κι αν ρωτήσετε τους ειδήμονες πώς και γιατί όλα αυτά δίνονται στο παιδί πριν από την γέννησή του, θα σας απαντήσουν ότι: σ'αυτήν την περίοδο της αρχής της ζωής, τα βιώματα, οι σκέψεις και οι ψυχικές καταστάσεις της μητέρας εγκύου, που έχουν μια διάρκεια, αποτελούν **χαράγματα** (=εντυπώματα) **στην νευρική κυτταρική μνήμη του εμβρύου**, κι αυτά είναι βαθειά, ισχυρά, **ως πρώτα** και διαμορφώνουν **τον χαρακτήρα** του ως παιδιού και ως ενηλίκου. Αν η μητέρα τρέφεται ακατάλληλα ή υπερβολικά, το παιδί, που καταπίνει γουλιές από το αμνιακό υγρό, εμποτισμένο με τις γεύσεις της διατροφής της, θα συνηθίσει και θα προτιμάει αργότερα τις ίδιες τροφές... Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με τις συναισθηματικές και νοητικές τροφές που η μητέρα μέσα από τον τρόπο της ζωής της εγγράφει μέσα του, ως συνήθειες ζωής... Κι ας μη μιλήσουμε για το κάπνισμα, καφεΐνη, οινόπνευμα κλπ, για το γεγονός ότι τόσο συχνά το παιδί είναι ανεπιθύμητο, ή είναι ανεπιθύμητο το φύλο του... Πώς να ελευθερωθεί ένας άνθρωπος, πώς να επιτρέψει στην ψυχή του να ανθίσει, να αναστηθεί, αν τρέφει μέσα του τέτοιες πληγές; Μια ζωή αγωνίζεται με ψυχολόγους και θεραπευτές για να απαλλαγεί από την βαθειά μέσα του αίσθηση ότι δεν τον θέλουν, δεν τον αγαπούν, ή δεν τον αγάπησαν... Πώς να αγαπήσει τον εαυτόν του και τον συνάνθρωπο με τέτοιες κρυφές πληγές;

-Ο καθηγητής παιδίατρος A.Fedor-Freybergh του Πανεπιστημίου της Στοκχόλμης αναφέρει την περίπτωση της μικρής Χριστίνας, η οποία από την γέννησή της αρνήθηκε με επιμονή το στήθος της μητέρας της, ενώ ρίχθηκε με ορμή στο μπιμπερό που της παρουσίασαν και γαντζώθηκε στο στήθος μιας άλλης γυναίκας κι άρχισε να θηλάζει ορμητικά. Μια διαίσθηση του καθηγητού τον ώθησε να ρωτήσει τη μητέρα: «Κυρία, το θέλατε πραγματικά αυτό το παιδί;»

«Όχι παραδέχθηκε εκείνη. Ήθελα να το ρίξω, αλλά ο άνδρας μου ήθελε αυτό το παιδί και γι αυτό το κράτησα».

Ο Έλληνας ψυχίατρος Αθανάσιος Καυκαλίδης στο βιβλίο του «Η γνώση της μήτρας» αναφέρει σοβαρότατες σωματικές και ψυχικές διαταραχές στην ομάδα των ενηλίκων που ήταν ανεπιθύμητοι ως έμβρυα καθ' όλη την διάρκεια της εγκυμοσύνης, ή στο μεγαλύτερο μέρος της.

Ο David Chamberlain, διδάκτωρ ψυχολογίας στο San Diego αναφέρει περίπτωση τεσσάρων εφήβων που έκαναν απόπειρα αυτοκτονίας, κάθε χρόνο την

ίδια εποχή: εποχή που κατά τις διηγήσεις των μητέρων τους εκείνες έκαναν απόπειρα αποβολής τους, τις οποίες ωστόσο οι έφηβοι αγνοούσαν

Η σύγχρονη βιολογία επαληθεύει τις έρευνες ψυχιάτρων και ψυχολόγων με τον νέο κλάδο της Επιγενετικής.

Η Επιγενετική έρχεται να σαρώσει όλες τις προηγούμενες επιφυλάξεις. Μέχρι το 1990 περίπου η βιολογία υποστήριζε το **δόγμα της απόλυτης κυριαρχίας του DNA ή της γενετικής νομοτέλειας**. Με βάση την λογική αυτή, το DNA αποτελεί την «κύρια αρχή» ή τον κύριο προσδιοριστικό παράγοντα των φυσικών

και ψυχικών χαρακτηριστικών ενός οργανισμού. Κι ότι επομένως οι κληρονομικοί παράγοντες μεταβιβάζονται από γενιά σε γενιά, ελέγχοντας απολύτως τα χαρακτηριστικά του απογόνου. Οι απόψεις αυτές ελαχιστοποιούσαν τον ρόλο των γονέων και μάλιστα της εγκύου, κατά την κυοφορία του παιδιού τους. **Οι ιδέες όμως αυτές παραμερίστηκαν απολύτως με την ανακάλυψη της Επιγενετικής.**

Η Επιγενετική: η μελέτη των μοριακών μηχανισμών με τους οποίους το περιβάλλον ελέγχει την κυτταρική δραστηριότητα, είναι σήμερα ένας από τους πιο δραστήριους τομείς της επιστημονικής έρευνας.

Αναφέρει ότι : **Το περιβάλλον καθορίζει την σωματική και ψυχοπνευματική ποιότητα του ανθρώπου, όχι τα γονίδια.**

Κατά τους εννέα μήνες της κυήσεως, το πρώτο περιβάλλον κάθε ανθρώπου, λαμβάνει χώραν ένας συνεχής πανίσχυρος εμποτισμός του εμβρύου στο φυσικοψυχικό περιβάλλον της μήτρας.

Ανάλογα με την ποιότητα, τα μηνύματα αυτού του πρώτου περιβάλλοντος τα όμοια γονίδια θα ενεργοποιηθούν. Αν η μητέρα ζει θετικά και αρμονικά, οι θετικές ιδιότητες των γονιδίων θα εκφρασθούν, δηλ. θα ενεργοποιηθούν και οι αρνητικές θα μείνουν σιωπηρές. Το αντίθετο συμβαίνει όταν θετικά έως χαρισματικά σχέδια των γονιδίων δεν έχουν την δυνατότητα να εκφρασθούν, λόγω της αρνητικότητας των βιωμάτων του μητρικού περιβάλλοντος, αλλά εκφράζονται οι αρνητικές ιδιότητες.

Η αγωγή του ανθρώπου λοιπόν ξεκινά από την σύλληψη!

Οι εννέα μήνες της ενδομήτριας ζωής αποτελούν θεμέλια φυσικής και ψυχικής υγείας

«Οι μέλλοντες γονείς είναι οι γενετικοί αρχιτέκτονες των παιδιών τους.

Επείγει αυτό να το μάθουν» dr Bruce Lipton

«Η μητέρα παιδαγωγεί τα παιδιά της μέσα στην μήτρα της με τα ψυχικά της βιώματα» Άγιος Πορφύριος

Βέβαια αυτά τα θεμέλια έχουν οι γονείς μετά την γέννηση και κατά την ανάπτυξη του παιδιού τους να συνεχίσουν να χτίζουν, συνεχίζοντας την όλη κατασκευή... Κανείς δεν λέει ότι θα αφήσουμε το όλο οικοδόμημα του νέου ανθρώπου ατέλειωτο με μόνα τα θεμέλια... Οι γονείς πάντα θα αποτελούν τους κύριους παράγοντες της ανατροφής. Αλλά αν έχουν παραλειφθεί τα θεμέλια, η κατασκευή θα είναι σαθρή, τίποτε δεν θα μπορέσει να την σώσει!